

Avşar Obası

— kul garip · 28 Temmuz 2016

Avşar obasında bir yiğit gördüm
Eğdirmiş başını yere bakıyor
Oturup yanına derdini sordum
Ablam dedi yağmur gibi akıyor

Ağlamakdan şişmiş kırmızı gözü
Bukadar mı yanık olur er sözü
Yiğidi kül eden bir körpe kuzu
Her sözü sineme kurşun çakıyor

Sinemi dağlayan küçüçük Rüştü
Yetim sofrasına kurtlar üşüştü
Bir vicdansız kadın payıma düştü
Off deyişi dağlar taşlar yıkıyor

Diyor abla duygularım paslanmış
Büzülmüş köşeye öyle yaslanmış
Sırtındaki terden duvar ıslanmış
Dağlanan ciğerde evlat kokuyor

Bir medet diyerek sarılmış taşa
Kul Garib'im şaştım vay gele başa
Ne deyim bilmem ki yiğit gardaşa
Sanki yüreğimi akrep sokuyor

Emine Çerçi